

ปัจจุบันการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล โดยอาศัยความร่วมมือจากผู้ให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่เอกชน กำลังเป็นภัยคุกคามต่อสิทธิความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ เช่น การขายข้อมูลให้แก่ สถาบันการเงิน สำนักงานทนายความ หรือ บริษัทนักสืบเอกชน เพื่อติดตามทวงหนี้ สืบเรื่องผู้สาว สืบความลับทาง การค้า การเมือง หรือ สะกดรอยติดตามความเคลื่อนไหวของบุคคลสำคัญ เป็นต้น ซึ่งการกระทำดังกล่าว ส่งผลกระทบโดยตรงต่อสิทธิความเป็นส่วนตัวในข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 35 และ 36 บัญญัติให้ความคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันไว้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาพบว่า กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทยยังไม่มี ประสิทธิภาพในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลง ของเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้มีการนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ โทรศัพท์-เคลื่อนที่ ไปใช้แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งจากการเข้าถึงข้อมูลโดยหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน

ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนเห็นว่าประเทศไทยจำเป็นต้องมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยบัญญัติ เป็นกฎหมายเฉพาะ แยกต่างหากจากกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นกฎหมาย กลาง รวมทั้งควรจัดตั้งหน่วยงานของรัฐ เพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ เนื่องจากการคุ้มครองผู้ให้บริการในกิจการ โทรคมนาคม มีลักษณะ เฉพาะที่ต้องอาศัยองค์กร และบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านโทรคมนาคม ซึ่ง องค์กรที่เหมาะสมที่สุดที่จะดำเนินการดังกล่าวได้แก่คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติซึ่งให้อำนาจหน้าที่คุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยให้อำนาจ ในการออกคำสั่งให้ผู้ให้บริการเปิดเผย หรือดเว้นการเปิดเผย ข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่อย่างเป็นระบบเพื่อการป้องกัน และควบคุมมิให้มีการ นำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ไปใช้แสวงหาประโยชน์ในทาง มิชอบอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยผู้เขียนได้เสนอแนะรูปแบบ และ หลักเกณฑ์การให้ ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ไว้ในวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้

At present, accessing personal information with the help of a private mobile operator is becoming a threat to service users' privacy. Examples are the selling of information to financial institutions, law offices or private detective companies for debt collection, affairs, business secrets, political secrets or important person surveillance, etc. Such action has a direct impact on the privacy right, which is protected under section 35 and 36 of the Thai Constitution 2007 including the freedom to communicate.

A study revealed that the Thai privacy laws are not actually effective enough to protect the privacy of the people, not modern enough to deal with the fast changing communication technologies, resulting in the abuse of service users' personal information in an illegal way in various forms both the information access by government and private companies.

In order to solve the problem above, I think Thailand needs to have laws in place to protect the privacy of mobile phone users and this law should be separate from the central personal information protection laws. Also, there should be a government agency to protect personal information of the mobile phone users as the protection of telecom service users is different by nature from protection of other kinds, needing qualified people specialized in telecom. The best agency to do that task is the NTC, which has the authority to protect the right of the mobile phone users. The NTC should have the authority to issue an order whether or not to grant the access of service users' personal information in a systematic way to prevent the abuse of personal information that has been going on now. I have in my thesis the suggestions on how to protect the personal information of mobile phone service users